

Témata

- 1 Příprava textů
- 2 Korpus InterCorp v.3
- 3 Hledání
- 4 Pravidla dělení na věty**

Konec věty:

- po tečce, následované mezerou a velkým písmenem, pokud není za zkratkou, iniciálou apod. uprostřed věty
- vždy po středníku před mezerou
- po otazníku, vykřičníku, dvojtečce a výpustku, následuje-li mezerou a velké písmeno

Další pravidla:

- uvozovky, závorky – vždy spolu s větou
- vložená věta bez koncové interpunkce – nedělit
- přímá řeč – neoddělovat od uvozovací věty, pokud není po dvojtečce s velkým písmenem
- pomlčka uvozující přímou řeč – vždy na začátku

Příklady

John T. Unger pocházel z rodiny, kterou v Hadesu – v malém městě na řece Mississippi – znali už po několik generací:

Johnův otec tam obhájil? titul mistra golfu! v mnoha rozčilujících soutěžích.

Paní Ungerovou znali „od kováře až po notáře“, jak se v Hadesu říkalo: pro její politické projevy;

a mladý John T. Unger, který právě dovršil šestnáct let, tančil všechny nejnovější tance z New Yorku dřív, než oblékl dlouhé kalhoty.

„Pamatuj si, že tady jsi vždycky vítán,“ řekl.

„A ať uděláš co uděláš, nic ti neuškodí.
Jsi Unger z Hadesu.“

Otec se několikrát pokoušel prosadit, aby je vyměnili za něco trochu vervnějšího, co by víc dýchalo elánem, jako třeba „V Hadesu na vás čeká příležitost“, nebo aspoň za prostý nápis „Vítejte“, umístěný nad srdečný stisk rukou, pěkně vyšitých elektrickými žárovkami.

Když jim řekl, odkud pochází, zeptali se ho vždycky žoviálně:
„Tam máte hezky horko, co?“

Byl by odpovídal srdečněji, kdyby tenhle vtip nedělali všichni –
nanejvýš s obměnou jako „Máte tam dost teplo?“

Což nenáviděl zrovna tak.

„Četl jsem ve Světovém almanachu,“ začal John, „že v Americe je jeden člověk s příjmem nad pět milionů ročně a čtyři lidé s příjmy nad tři miliony ročně a . . .“

„To nic není,“ Percy stáhl ústa do pohrdavého pŕlměsíce.